

ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΑΠΛΟΣ ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΤΗΣ

ΕΝΑ ΝΕΑΝΙΚΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Έργατης σ' ένα γκαπί. Ο έρωσ τής ώραιας Έρφφ. Τα όνειρα τού Άδόλφου. «Θά τού πώ τού μπαμπά». Η Έρφφ άνοιγει τήν καρδιά τής στόν πατέρα τής. Ο ύπερψανες έργολάδες οικουδερμών ευρώνει, άστράφτει και βροντά. Η φυχρελευσία. Η εκδίκησις τού Χίτλερ. Στο στρατό. Προς τήν δέξαν, κτλ. κτλ.

δεύτερος, μετά τού Βισμαρκ, σιδηρούς καγκελλάριος, ύπηρξε άλλου ένας ταπεινός έλαιοχρωματιστής.

Τό παρακάτω έπεισόδιο τού Χίτλερ —ενα νεανικό του ειδύλλιο— ήταν άγνωστο ως τώρα. Και πρό δύο μόλις μηνών τού άπεκάλυψε στό συντάκτη μιάς σοσιαλιστικής έφημερίδος ένας... πρώην συνάδελφος τού άρχηγού τών Χαλυδουκράνων, γιά να εκδικηθή ίσως τών άπρηθ δικάκη τών κομμουνιστών.

Μά προτιμότερο είναι να σάς διηγηθούμε τήν ιστορία αυτή άπ' τήν άρχή.

1914. Η άνθρακότης διόκληρη βρισκόταν επάνω σ' ένα άναμμένο ήφαιστειο. Ο πολιτικός όρξων τής Εύρώπης ήταν σκοτεινός από μαύρα και άπειλητικά σύννεφα. Κι' ο ύπόκοφος κρότος κίποιας βροντής προειδοποιούσε τού πλήθη πώς δέν θ' άργούσε να ξεσπάσει μιά ήσπ'λια προαιτιμής εντάσεως. Τά πνεύματα ήταν άνήσυχια και τά νεύρα τεταμένα. Και κανείς δέν ήξερε πού θά ήταν ή έκβασις τής άγωνιώδους αυτής καταστάσεως.

Μέσα στή γενική ώστόσο άδημονία, ύπηρξε ένας άνθρακος πού άδιαφορούσε γιά όλα τ' άνησιχητικά φαινόμενα τής εποχής του. Ο άνθρακος αυτός δούλευε ως έλαιοχρωματιστής σέ μιά μεγάλη οικοδομή τής Λειψίας, πού δέν θά τελείωνε πριν από έξη μήνες. Είχε, λοιπόν, έξασφαλισμένη εργασία ως τότε. Έκτός τούτου, ο άμέριμος αυτός έλαιοχρωματιστής είχε και μιά άλλη άφορμή να εινε ευχαριστημένος άπ' τήν τύχη του και να τά βλέπει όλα ρόδινα. Μήπως δέν τόν αγαπούσε τρελλά ή Έρφφ, ή ώραια κόρη τού πλουσίου έργολάβου τής οικοδομής; Μήπως δέν τού είχε δομηθεί, ότι σ' αυτόν μόνον θ' άνιχε κ' ότι θά έξαντιούσε όλη τής τήν έπικροή —ήταν μοναχοκόρη και κάθε τής έπιθυμία έξετελείτο άμέσως— γιά να πείσει τόν πατέρα τής να δώσει τή συγκατάθεσι του γιά τού γάμο τής με τόν αγαπημένο τής;

Ο Χίτλερ (οί άναγνώσται μας θά κατάλαβαν βέβαια πώς ο Ξέννοιστος αυτός έλαιοχρωματιστής δέν ήταν άλλος άπ' τόν Άδόλφο Χίτλερ) αγαπούσε άραγε τήν Έρφφ με τού ίδιο πάθος; Ίδού ένα έρώτημα στό όποιο θά δυσκολευότανε κ' ο ίδιος να δώσει άπάντησι. Άπ' τά μυστικά του πού εμπιστευόταν στους συνάδελφους του, φαινότανε μάλλον πώς ο Άδόλφος έκανε... έπιχειρήσι, προσποιούμενος τόν έρωτευμένο στήν Έρφφ! Μ' άλλα λόγια, δέν αγαπούσε αυτή, μά τά χαρίματα τού πατέρα τής. Η σκέψη πώς άν γινότανε γαμπρός τού έργολάβου, θά μπορούσε να έμφανισθή μιά μέρα ως παραφέντης στό γαπί όπου είχε εργασθεί σαν άλλος έργατης, τόν έκανε να κοκινίη από ευχαρίστησι. Μή τί φθόνο θά τόν κούταζαν οι συνάδελφοι του πού τόν είχαν ερωτευθεί και προσβάλει άλλουτε γιά τήν ύπερβολική φιλοδοξία του...

Κι' ο Χίτλερ ήταν άποφασισμένος να κάνει τ' άδύνατα δυνατά, γιά να μεταβάλη τού όρασιό αυτό δένερο σε πραγματικότητα. Στο μεταξύ φρόντιζε να κρατά ύπό... διαρκή έρωτικό άναθρασιμό τήν ώραιά Έρφφ, ή όποια, άγνωστή άπ' τή λάμψη τών ματιών και τή σπρησική ε-

φράδεια τού παράξενου εκείνου έλαιοχρωματιστού, δέν έλαβε ύπ' όψη τής τού ταπεινού του επάγγελμα και άφροσύθησε σ' αυτόν μ' όλη τή δύναμη τής νεανικής τής καρδιάς.

Μιά μέρα, ή Έρφφ άποφάσισε να βάλη σ' ένεργεια εκείνο πού τής ζητούσε από καιρό ο Άδόλφος τής, ν' άνακοινώση δηλαδή στόν πατέρα τής, ότι αγαπούσε ένα έεργατικό και τίμο παλληκάρω κ' ότι ή μεγαλειότερη έπιθυμία τής ζωής τής ήταν να γίνει γυναίκα του. Η αλήθεια τώρα εινε, πώς ο Χίτλερ δέν ήταν βέβαιος γιά τ' άποτελέσματα πού θά είχε αυτό τού διάθημα. Ήξερε καλά τόν προσιτάμενό του. Γνώριζε τόν αυταρχικό και ύπεροπτικό χαρακτήρα του, τή μεγάλη ιδέα πού είχε γιά τού όταμό του άπ' τόν καιρό πού έκανε περιουσία και άμφέβαλε πολύ, άν ο νεόπλουτος αυτός θά δεχόταν να κάνει γαμπρό του έναν φτωχό και άσημο έλαιοχρωματιστή. Τόν καθούσχαζαν ώστόσο ή διαβεβαιώσεσις τής Έρφφ, ή όποια έπέμενε πώς ο πατέρας τής έκανε, ότι ήθελε αυτή και πώς δέν τής άρνθήθηκε ποτέ ως τότε καμιά χάρι!

Άλλοίμονο όμως! Τά θλιβερά προαισθήματα τού Χίτλερ βγήκανε στό τέλος αληθινά!

Όταν ο κ. έργολάβος άκουσε πώς ή κόρη του αγαπούσε ένα έλαιοχρωματιστή και ήθελε να τόν πάρη άντρα τής, αντί να τής άνοιξη τήν άγκαλιά του και να τής πη: «Πάω' τον με τήν εύχη μου, παιδάκι μου!...»—όπως περίμενε ή άθωα και άφελής Έρφφ—έφράζε, έξεμάνη, άστραψε, έθρόντησε και διέταξε τήν έμβρόντητη κόρη του να πάη να κλειστή στό δωμάτιό τής και να μη βγή από εκεί, χωρίς να τής δώσει προηγουμένως τήν άδεια!...

Ύστερα ο έργολάβος, έτρεξε κοχλάζοντας από όργη στήν οικοδομή και σνεκεντρώσε γύρω του όλο τού προσωπικό του. Οι έργατες κυττάζονταν μεταξύ τους, περίεργοι και άνήσυχιοι. Τί έσημαινε τάχα αυτό τού προσλητήριο; Έννοοείται πώς άπ' όλους πού άνήσυχος ήταν ο Χίτλερ, γιάτι δέν μπορούσε να καταλάβη πού θά τελείωνε αυτή ή μανούβρα.

Όταν όλοι οι έργατες σνεκεντρώθηκαν έμπρός του, ο έργολάβος τούς ειπε με προσοπητό χαμόγελο:

—Θά σάς άνακοινώσι, μών χέρ, μιά έχάρησθη είδησι. Παντρεύθω τήν κόρη μου... Θεώρησα καθήκον μου να σάς τού πώ αυτό, επειδή οι περισσότεροι από σάς δουλεύετε χρόνια τώρα κοντά μου και σάς θεωρώ δικούς μου ανθρώπους!...

Η καρδιά τού Άδόλφου άρχισε να χτυπά δυνατά. Κάποια έλιπίδα άρχισε να ναντέλλη μέσα του... Δέν είχε άδικο, λοιπόν, ή Έρφφ λέγοντας πώς ο πατέρας τής δέν μπορούσε να τής άρνθή τή καμιά χάρι...

—Και ο γαμπρός — συνέχισε ο έργολάβος — εινε ο...

Σταμάτησε, γιά να παρατείνη ίσως τήν άδημονία τών έργατών του. Και όταν τά βλέμματά του έπεσαν στό Χίτλερ, ο φιλοδοξος σοβαττής έννοιωσε τά γόνάτα του να λυγίεν από τή συγκίνηση.

—...Ο γαμπρός μου εινε ο Γουσταβός Μιουμάτσιου, ο έμπορος οικοδομησίμων όλών! Έξακολούθησε ο έργολάβος με θρονιόδη, άπειλητική σθεδόν, φωνή.

Ο Χίτλερ έννοιωσε και πάλι τά γόνάτα του να λυγίζουν—από τήν αποθάρσινά όμως και τήν άπελπισία αυτή τή φροά. Δέν τού ήταν πειδί δύσκολο να κατελάβη πώς ή Έρφφ άνεκοίνωσε στόν πατέρα τής τού αίσθημά τής γ' αυτόν και ότι εκείνος μη έγκρίνοντας τού γάμο, άποφάσισε να τήν παντρεύη άμέσως μ' ένα πλούσιο έμπορο. Άσφαλώς οι δύο άνδρες θά ήταν σνεκνοημένοι από καιρό γ' αυτό τού σνοικέσιου. Μά τώρα ο έργολάβος, βλέποντας ότι έκινδύνευαν να ναναγήσουν τά σχέδιά του, άποφάσισε να δώσει τά πράγματα, γιά να μη βρεθή πρό άπρόοπτου...

Τού οικοδόμημα τών έλιπίδων και τών όνειρων τού Χίτλερ κατέρρευσε σ' ένα ρόσημα τού άέρα! Ο φιλοδοξος σοβαττής έβλεπε πώς ήταν κατα-

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΩΝ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ

‘Ο πλούσιος πού εφτώχυνε είνε πού καλός αφέντης από τόν φτωχό πού έκανε ξαφνικά πλούτη. ‘Ιταλική
‘Ο φτωχός πάντα θγαίνει ζημιωμένος, όταν κάνει με τόν πλούσιο παρεία. ‘Αγγλική

‘Ο φτωχός πεινάει καί μετά τó φαγητό του.
Πορτογαλική
Τού φτωχού τó χρέη ακούγονται πού πολύ από τού πλούσιου.
Σκωτική

Τόν φτωχό όταν δανείσεις, πάντα λίγα νά τού δίνης.
Γαλλική

‘Ο πού φτωχός απ’ όλους, είν’ εκείνος π’ άγοράζει τó σχοινί γιά νά κρεμαστή.
Γερμανική

Πάντα οι πλούσιοι νομίζουν τούς φτωχούς κουτούς.
Ούγγρική
Τών πλουσιών ή χαρά είν’ ό τρόμος τών φτωχών.
Ινδική

‘Ο φτωχός τραγεί τó κρασί καί ό πλούσιος τó πίνει.
Γερμανική

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΘΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ

Δέν είνε ήδονή εκείνη πού γεννάει λύπη ενός χρόνου.
Γερμανική
Τα ευχάριστα πράγματα δέν ερχονται γρήγορα ποτέ.
Δανική
Μιά ήδονή είνε τόσο πού γλυκαιά, όσο την προσμένεις πού πολύ.
‘Ιταλική
Καθένας παίρνει την ευχαρίστησή του, εκεί όπου την βρίσκει.
Γαλλική
‘Η όδρες τής χαράς είνε πάντα λίγες στή ζωή.
Κινεζική
Τό αποτέλεσμα τής παράνομης χαράς, είνε ή νόμιμη λύπη.
‘Αγγλική

—ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

‘Όταν χάσεις στά χαρτιά, τί σέ μέλλει άν έπαιξεις καλά ή όχι.
Ρωσική
Φρόντιζε ν’ αφίνης τó παιχνίδι, την ώρα πού κερδίζεις.
Γαλλική
Κάλυλο νά παίξης λίγα-λίγα, παρά νά μίν έχης γιά νά παίξης.
Σαίξπηρ
‘Εκείνοι παίζουνε καλά, πού θγαίνουν κερδιζόμενοι.
‘Αγγλική

δικασμένοι απ’ τή Μοίρα νά μίν άνέβη ψηλότερα!

Την Άλλη μέρα, ό ερογολάβος έπεσεκέφθηκε καί πάλι την οικοδομή, συνοδευόμενος από την κόρη του πού σηκίζεταν στό μπράτσο του κοντού ό γοντόφ έμπορού Γουσταίου Μιμιάουμ. ‘Η ‘Εφφι ήταν γλωμή με μάτια στεφανοειμένα από μαύρους κύκλους. ‘Ο Χίτλερ κατάλαβε άμέσως πώς ή φίλη του τόν άγαπούσε άκόμα καί πώς ύπέφερε τρομερά με τή σκέψη ότι ήταν ύποχρεωμένη νά ύποκύνη στην πατρική θέληση καί νά πάρη άλλον άντρα... ‘Αλλ’ ό ‘Αδόλφος δέν την λυπήθηκε. Τό μόνο πού τόν ενδιέφερε ήταν πού έχασε μιά εύκαιρία ν’ αναδειχθί, ν’ άνέλθη σέ άνώτερα κοινωνικά στρώματα...

‘Ηταν πειά φρικτά όργισμένος έναντιόν του ερογολάβου, τού γαιτρού του καί αττής άκόμη τής ‘Εφφι! Καί, ξαφνικά, χωρίς νά ξέρη ούτε ό ίδιος τó γιατί, τού γεννήθηκε ή έπιθυμία νά τούς εκδικηθί... Καί ενώ εκείνοι περιδιάβαζαν μαζί στό γιάσι, ό ‘Αδόλφος Χίτλερ άνέθηκε σέ μιά σκαλωσιά καί άναποδογύρισε, από άπροσεξία δήθεν, ένα κουβά γεμάτο σοβά, τή στιγμή ακριβώς πού ό ερογολάβος, ό κ. Μιμιάουμ καί ή ‘Εφφι πενούσανε από κάτω!...

Καί οι τρεις τους έγιναν πού άσπροι καί από περιστέρια! ‘Η ‘Εφφι, καταλαβαίνοντας ίσως την αίτια αττής τής άπρροσεξίας, λιποθύμησε από την ταραχή τής, ό κ. Μιμιάουμ ώρυετο έναντιόν τού άπροσέκτου αττού έλαιοχρωματιστού, ενώ ό κ. ερογολάβος διάτασσε, τρέμοντας από τó θυμό, τó Χίτλερ νά περάση από τó γραφείο του, νά πληρωθί τά μεροκάματά του καί... νά τού άδειάση τή γωνιά... Μά τού Χίτλερ τού ήταν τώρα δια άδιάφορα.

‘Εφυγε από την οικοδομή, χωρίς νά ζητήσει νά ξαναθί την ‘Εφφι, πού την άρνε με σταραμένη την καρδιά...

Σέ λίγο καιρό, ξεσπούσε ό παγκόσμιος πόλεμος. ‘Ο Χίτλερ, πού έγινε ξαφνικά, φανατικός πατριώτης, κατετάγη από τούς πρώτους στρατιώτες... Πολέμησε, έδρασε, έπεκράτησε, έγινε πανένδοξος. Κι’ έτσι ό άσημαντος έλαιοχρωματιστής τής χθές, ό άποτυχόν έραστής τής κόρης πού ερογολάβου, είνε σήμερα άρχιμαργκελλάριος τής Γερμανίας.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

‘Η άπέραντες εκτάσεις, όπου είνε χτισμένη σήμερα ή Νέα ‘Υόρκη τó 1607 δέν ήταν παρά χωράφια ακαλλέργητα, χωρίς ούτ’ ένα σπίτι.

—Τότε άγόρασαν την περιοχή αττή μερικοί ‘Ολλανδοί Άποικιοί, από τούς ύθαγενείς ‘Ινδούς δινόντάς τους γι’ αντίταγμα δέκα πούκμισσα, τριάντα ζευγιά μπότες, τριάντα λίτρος μεταρούτι, τριάντα τόξα, τριάντα πήλινα δοχεία καί ένα γάλακτο μαγειρικό σκεύος... —Καί χτίστηκε έτσι ή μεγαλύτερη πόλις τού κόσμου.

—‘Ο Σαίξπηρ μεταχειρίστηκε 15.000 λέξεις γιά νά συγγράψη τó έργο του.

—‘Ο Μίλτον γιά τόν ‘Απωλεισθέντα Παράδεισό του, μεταχειρίστηκε 6.000 λέξεις.

—‘Η Παλαιά Διυθήκη περιλαμβάνει 5.642 διάφορες λέξεις.

—‘Ο ‘Ελβετός μικροβιολόγος ‘Ανταμέτ, άνεκάλυψε ότι σ’ ένα γραμμάριο φρέσκου έλβετικού τυρού, υπάρχουν 9.600—10.000 βακτηρίδια.

—‘Όταν τó τυρί είνε 70 ημερών, τά βακτηρίδια του πολλαπλασιάζονται σέ 800.000 κατά γραμμάριο. Πρέπει νά σημειωθί όμως ότι τά βακτηρίδια αττά δέν είνε βλαβερά στον ανθρώπινο οργανισμό.

—Στό Σάλμγκακ τής Κίνας άνεκαλύφθη ένα άγριο φυτό, τού όποιου τά φύλλα, άφού ξηραθούν μιά μέρα στον ήλιο καί θραστούν, δίνουν ένα θανάσιμο καί άποτελεσματικότατο φάρμακο κατά τής όδεν μπορούν με κανέναν τρόπο ν’ άλλαγούν από τó τρομερό έλάττωμα τής άνομανίας, πίνοντας επί όχτώ μέρες, αντί γιά τσάι τó ζουμά τού φυτού αττού, δέν αισθάνονται καμιά διάθεση νά καπνίσουν όπιο, τó όποιο άρχίζουν ν’ άηδιάζουν.

—‘Αλλοτε, τά τραπέζομαχαιρα κατέληγαν σέ κορτερή αιχμή. Τό σημερινό τους σχήμα, τούλάχιστον στη Γαλλία, τó πήραν κατόπι άπογομικής διαταγής καί ίδου γιά τού λόγου:

—Λέγεται ότι ό καρχελλάριος Σεργιέ είχε την κακή συνήθεια, μετά τó φαγητό, νά καθαρίζη τά δόντια του με τή αττή τού μαχαριού.

—Μιά μέρα λοιπόν πού ό καρδινάλιος Ρισσελιέ έτρωγε μαζί του, μόλις τόν είδε μετά τó γεύμα νά καθαρίζη μ’ αττόν τόν τρόπο τά δόντια του, κατέληφθη από άηδία καί άποτροπασμό.

—‘Αμέσως λοιπόν την Άλλη μέρα έδωκε διαταγή στον άρχιμαργέρο του ν’ αντικαταστήση όλα τους τά μαχαίρια παραγγέλλοντας Άλλα δίχως αιχμή.

—Τό παράδειγμα τού καρδινάλιου έγενεκεύθη. Τόν έμυήθησαν στην αρχή οι ευγενείς, έπειτα όλοι οι άστοί καί τέλος τó 1669 έξεδόθη διάταγμα, δια τού όποιου άπαγορευόταν ή χρήση αιχμηρών μαχαριών καί σ’ αττά τά πανδοχεία.

—Τό πολιτικώτερο βιβλίο τού κόσμου, βρίσκεται στη βιβλιοθήκη τού Βατικανού.

—Τό χάρισμα στον Πάπα Λέοντα ΙΓ’ οι Βραζιλιανοί καθολικοί, εις ένδειξη ενυνομοσύνης γιά τó διορισμό πρώτου καρδινάλιου τής Νοτίου ‘Αμερικής ενός σηπατριώτη των.

—Τό βιβλίο αττό είνε ένα μεγάλο λεύκωμα ντυμένο με πλάκες καθαρού χρυσαφιού καί στολισμένο με άναρτήμητους πολιτικώτατους λίθους.

—Στή μιά όψη του έχει μιά μικρή φωτογραφία τού Πάπα, κορνιζορισμένη με μιά σειρά από ένενήντα διαμάντια, μεγάλης άξιας καί στην Άλλη τó παπικό μονόγραμμα καμωμένο με σμαράγδια καί άμειθύστους.

—‘Η άξία τού πολιτίμου αττού άμμουμ δέν είνε ακριβώς γνωστή.

—Πάντως όμως φέρει επάνω του τιμαλή άξιας ενός έκατομμυριών λίρών στερολιών!...

—Σύμφωνα με μιά τελευταία στατιστική πού δημοσιεύθηκε στην ‘Αμερικαν Ρεβιού όφ Ρεβιούξ, υπάρχουν πάνω από 5 εκατομμύρια ‘Αλβανών διεσπαρμένον σέ ξένες χώρες.

—‘Απ’ αττούς, 900.000 βρίσκονται στην ‘Ελλάδα, 800.000 στην ‘Ιταλία, 40.000 στη Γερμανία καί στην Μικρά ‘Ασία καί 500.000 έχουν μεταναστεύσει στην ‘Αμερική.

—Μιά από τίς ύψηλότερες σιδηροδρομικές γραμμές τού κόσμου είνε καί ή τής Βολιβίας.

—‘Η γραμμή αττή — Κολλαχασή — ‘Ολλιαγκέ — βρίσκεται σέ ύψος 5.267 μέτρων από την έπφάνεια τής θαλάσσης.

—Σέ κάθε δε βατόν ύπαρχει καί προμήθεια άσπόν δεξυγόνου γιά τούς έπίδατες.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

